श्राद्रीमव हि रेतः सिच्यते। चिचियस्याश्राद्यस्यादे-धाति। चिचमेव भवति। घृतवतीभिरादधाति॥५॥

ग्तदात्र्यः पृयं धाम। यहुतं। पृयेगाँवैनं धामा समर्धयति। अथा तेजसा। गायचीभिक्रीह्मणस्यादं-ध्यात्। गायचळेन्दावै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दंसः प्रत्यय-नस्तायं। चिष्टुग्भीराजन्यस्य। चिष्टुप्ळेन्दावै राज-न्यः। स्वस्य छन्दंसः प्रत्ययनस्तायं॥ ६॥

जगतीभिवेश्यस्य। जगतीछन्दावै वैश्यः। स्वस्य छ-न्दंसः प्रत्ययनस्वाय। तः संवत्सरं गापायेत्। संवत्स-रः हि रेता हितं वर्धते। यद्येनः संवत्सरे नापन-मेत्। समिधः पुनरादध्यात्। रेत्रग्व तिह्नतं वर्धमा-नमेति। न माः समन्त्रीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥ ७॥

यनाः समश्रीयात्। यत्स्वियमुपेयात्। निर्वीर्थः स्यात्। नैनम्शिरूपनमेत्। श्रश्राधास्यमाना ब्रह्मोद्नं पंचित। श्रादित्यावादतं जन्माः सुवर्गं लोकमायन्। ते वादतोयन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वादित्याः। यद्वा-ह्मणाः। तैरेव सन्त्वं गंच्छति॥ ८॥

नैनं प्रतिनुद्न्ते। बुद्धावादिना वदन्ति। क्वासः। अभिः कार्यः। योऽस्मै पुजां पश्चन् प्रजनयतीति। श्व्कै-